

Một Thời Khốn Nạn: Rau Muống

Quang Cầu Muối

Chiều nay đi làm về ghé tiệm mua vài bó rau muống, tự nhiên thêm rau muống xào. Rau muống, là một loại thực phẩm người Việt Nam chúng ta là bậc thầy chế biến. Khắp cả vùng Đông Nam Á, chỉ có hai quốc gia chế biến loại rau này thành những món ăn bình dân nhưng khoái khẩu. Đó là Thái Lan và Việt Nam, nhưng người Thái chỉ chuyên về món xào. Món xào rau muống của họ, đã trở thành một món ăn đường phố thu hút rất nhiều du khách. Còn ở nước ta thì nghệ thuật chế biến món ăn này đã đạt tới

cực điểm. Ví dụ:

- Canh chua rau muống, bên cạnh những món khác như xào, luộc, rau muống chẻ, làm gỏi, rau muống xào giá với thịt bò, rau muống muối dưa
- *"Từ Bắc vô Nam tay cầm bó rau, tay kia cầm sợi giây để dắt con cây"*. Lời nhạc chế của bản Nổi Vòng Tay Lớn, mà mấy thằng nhậu say rống lên nghe thiệt là thương.

Người miền Nam ngày xưa ít ăn rau muống, chỉ từ khi có cuộc di cư của người miền Bắc vào Nam tránh nạn cộng sản năm 1954, thì rau muống mới trở thành một món ăn quen thuộc. Và câu hát sửa lời ở trên, không có ý nhạo báng, mà chỉ để cười cho vui mà thôi. Hàng triệu người di cư từ miền Bắc vào Nam, Họ đem theo cả một nền văn hóa rất bắc kỳ, người miền nam tính tình dung dị. Lâu ngày thì người lạ bỗng thành quen, và thể rồi tình bắc-duyên nam kết hợp lại, cho ra đời một món ăn độc đáo: Rau muống xào giá với thịt bò... ngon phải biết.

Món rau muống xào, luộc, chẻ ra ăn với bún riêu, là của người miền Bắc, được dân miền Nam chế ra món gỏi rau muống, dân nhậu ghiền hết biết.

Tóm lại người miền Nam chỉ thỉnh thoảng mới ăn rau muống mà thôi, vì miền Nam lúc đó, thực phẩm ê hề.

Nước mắt nhà tan.

Sau năm 1975, thì rau muống lên ngôi, chỗ nào có nước, chỗ đó có người trồng rau muống, thậm chí đào cả vĩa hè, sân nhà hay một khoảng sân sau để trồng rau muống, rau lang. Cả miền Nam giàu có, bỗng nhiên thiếu lương thực. Tất cả đều bị bọn giặc cộng chở hết về ngoài Bắc. Người miền Nam trở thành những người thiếu ăn và đói,đói mờ con mắt.

Cụ Nguyễn Công Trứ, ngày xưa có viết:

"Người quân tử ăn chẳng cầu no, Ngày ba bữa vỗ bụng rau thành phạch."

Con lạy Cụ, Cụ cứ mà gạt đàn con cháu, Cụ mà sống dưới cái thời cộng sản chó chết lúc đó thì mới thương đàn con cháu chúng con. Cụ cứ rau muống, rau lang, rau tạp tàng, luộc lên, cụ ăn được ba ngày rỗng rã con chết liền. Có tí mỡ heo cụ rán lên thì giỏi lắm là bảy ngày, ăn để sống chứ còn cái chuyện vỗ bụng rau thành phạch như cụ nói, chỉ là tiếng khóc khô không lệ ,của những người gặp cảnh trầm luân.

Chúng nó, bọn việt cộng, chúng vào, vợ, vét, về, sạch sành sanh, từ con ốc vít.

Từng đoàn xe, phi cơ, tàu thủy, sau này là tàu hỏa chất đầy những chiến lợi phẩm, đem về Bắc, người dân miền Nam, đói vật vờ con mắt, của cải trong nhà cứ lần lượt theo nhau ra chợ trời, và từ đó miền nam có thêm một nghề nữa, đó là nghề "Chà Đồ Nhôm" tức là chôm đồ nhà. Tất cả những cái gì có thể bán được, họ đều đem bán.

*...Gió lùa nhà trống, trống thảm thương.
Những đứa trẻ khật khờ khi quá đói
Những thằng con trai mới lớn với sức ăn
Mắt vàng khè chân lầy bầy đạp xích lô
Những cô gái yêu kiều của Sài Gòn hoa lệ*

*Đem từng cái quần lót bán đi
Để kiếm từng lon gạo đem về nấu cháo
Cha trong tù, mẹ một nắng hai sương.*

Đù mẹ bây giờ ngồi nhớ lại, sao máu cứ muốn trào lên cổ họng, bọn bác kỳ rằng hô mã tấu này, chúng không như những người Bắc năm 1954 đem vào miền Nam một nền văn hóa dễ thương, kể cả nền văn hóa ẩm thực. Bọn nón cối AK 1975 này, chúng đem chết chóc, máu lửa, hận thù, đói khổ đến miền Nam, và chúng hả hê cười trên máu lệ của người dân. Chúng ngăn sông, cấm chợ, kiểm soát từng con gà, con vịt, trái dừa, trái ổi.

- Có ai còn nhớ những người đàn bà bụng chứa thịt heo không?
- Có ai còn nhớ những người đàn ông chân phù vì ống quần đựng vài lon gạo dưới quê, dầu đem lên cho đàn con cháu đang đói mồm con mắt không?
- Có ai còn nhớ những giọt nước mắt của những đàn bà đi buôn khi bị bọn thuế vụ tịch thu hàng hóa không?

Nó nào lòng làm sao trời ạ. Chồng ở trong tù, đàn con nheo nhóc đang chờ mẹ đem về những lon gạo.

Thằng thủ tướng Đồng về, nó còn đếu giả phán rằng hai ký rau muống bổ bằng một ký thịt bò! Đù má nó.

Rau muống đồng..

Cụ Nguyễn Công Trứ ơi , Cụ dân miền Bắc, chắc hẳn Cụ chưa bao giờ biết rau muống đồng là gì thưa Cụ.

Miền nam ruộng đồng bát ngát, cò bay thẳng cánh, ở những vùng nước lợ, nước phèn có một loại rau gọi là rau muống rừng, dù nó mọc ở ruộng, cái chất mủ của nó Cụ ăn vô rồi, nó dính răng cụ, tím một màu hoa sim biền biệt. Bọn tù chúng con cứ thế mà hái về ăn, xào, luộc, trộn chung với bo bo như một nồi cám heo, và cứ thế mà sống đoạn trường.

Những ngày xưa đó, ruộng đồng miền Nam còn màu mỡ, sạch, cọng rau muống rừng, muống đồng cũng nuôi sống được những thằng tù con bà phước, chứ bây giờ rau muống thành hồ, thành nội, thành long hay bất cứ chỗ nào trên quê hương của chúng ta cũng đều nhiễm độc.

Trời ơi chỉ một bó rau muống thôi mà sao nó gọi lại cả một trời xưa cũ.

Quang Cầu Muối